

Hizkia ‘gaat op’

Hizkia's gebed - Jesaja 37:14-20

Sanherib, koning van Assur, zendt koning Hizkia (=standvastig-zal-zijn; ook Jehizkia = kracht is Ieue) een ultimatum om de verdediging van Jeruzalem op te geven. Eljakim (= God richt op), Hizkia's hofmaarschalk, hoort het. Sanheribs 'rabshakeh'¹(NBG: maarschalk) spreekt het ultimatum uit. Hij doet dat in het Judees ten aanhoren van de inwoners van de stad, die op de muren zitten. Eljakim vraagt de boodschap in het Aramees uit te spreken (36:11), maar het gaat de gezant juist om de inwoners van Jezruzalem, om hun geloof in Ieue, om de woorden die Hizkia gesproken had tegen zijn onderdanen. *'En laat Hizkia u niet op de Here doen vertrouwen door te zeggen: de Here zal ons zeker redden, ...'* (36:15),provoceert de Assyriër. Hij wil het volk onrustig maken, hen opzetten tegen hun koning.

¹ De 'rabshakeh' was een hoveling aan het Assyrische hof. Het woord kan betekenen *op-perschenker*; echter ook *hoofd der aanzienlijken* Uit Assyrische inscriptisch blijkt, dat hij ook een militair commandant kan zijn, zoals hier het geval is (zie ook: 2 Koningen 18: 17). [naar: Christelijke Encyclopedie, 1960]

‘Wie waren er onder de goden van deze landen, die hun land uit mijn macht hebben gered, dat de Here Jeruzalem uit mijn macht zou kunnen redden?’ (36:20). Hij lastert God/Ieue. Doelt Hizkia daarop in Psalm 120:3 ‘Here, red mij van leugenlippen, / van de bedrieglijke tong’? Voor Hizkia is God niet een god onder goden, maar de levende God.

Het antwoord op al die lasterlijke woorden is: zwijgen. De koning heeft bevolen niet op de uitspraken van de Assyriër te antwoorden. Hizkia rekent met Ieue; zijn vertrouwen is op Hem en hij zoekt geen compromis. Het gaat om wat Ieue met Zijn volk wil. Zonder enige reserves toont de koning: ik verwacht het van Hem! En op de vraag van de koning antwoordt Jesaja, de profeet die hem de wil van Ieue zal openbaren: vrees niet!

Weer zendt de Assyrische koning zijn maarschalk. Nu staat de boodschap op papier. De woorden richten hun pijlen op het godsvertrouwen van de koning. *‘... laat uw God, op wie gij vertrouwt, u niet bedriegen, door te zeggen: Jeruzalem zal niet in de handen van de koning van Assur gegeven worden. Zie, gij zelf hebt gehoord wat de koningen van Assur met alle landen gedaan hebben door ze met de ban te slaan; zoudt gij dan gered worden?’* Kijk toch om je heen, koning, wat is er gebeurd met de koningen van de overwonnen landen? Wat hebben hun goden voor hen gedaan? Gedetailleerd noemt hij de namen van de landen¹. Zo gaat het ook met u, koning, en met uw land en met uw stad!

Hizkia's gebed (verzen 14-20)

Hizkia neemt de brief (*de rollen*) aan uit de hand van de gezanten en leest hem. Zijn reactie is duidelijk! *‘Tein ging Hizkia op naar het huis des Heren. En Hizkia spreidde hem uit voort het aangezicht des Heren. En Hizkia bad tot de Here.’* Met alles wat door hem heen gaat, zijn angst, zoekt hij het bij de Heer (Ieue – Die was en Die is en Die zijn zal), Die zijn vastheid is: in het verleden, nu en in de toekomst! Hij gaat op naar het huis van Ieue. Vertrouwen leidt tot bidden!

¹ In het British Museum in Londen bevindt zich een zeshoekige cilinder met daarop 64 namen van door Sanherib overwonnen rijken.

Psalm 120:1

*In mijn angst heb ik tot de Here geroepen
en Hij heeft mij geantwoord'.*

Psalm 130:1,2

*Uit de diepten roep ik tot U, Here,
Here, hoor naar mijn stem;
laten uw oren opmerkende zijn
op mijn luide smekingen.*

Waarom citeer ik met name deze psalmen? John Lightfoot, een Anglicaans theoloog, koppelde ruim 350 jaar geleden de Psalmen 120-134 aan koning Hizkia. Boven deze psalmen staat *bedevaartslie-
den*, een andere vertaling is *opgangslie-
den*. Denk bij 'opgang' aan het opgaan van een trap/helling naar iets hoogs: naar een troon, altaar, hooggelegen stad; naar Jeruzalem, of – zoals Hizkia doet –naar het huis des Heren, de tempel.

Dat is een richting die ook ons past: omhoog, steeds weer een opgaan naar Hem, Die zo betrokken is bij Zijn schepping, Zijn schepselen, bij u en mij.

In Psalm 121 zegt de koning: *'Ik hef mijn ogen op naar de bergen: vanwaar zal mijn hulp komen?'* (vs.1). Hij blijft niet tobben, maar 'gaat op' naar God. Zo mogen ook wij, met onze zorg, moeite en pijn, het zoeken bij Hem. Psalm 121 heeft het over Gods *bewarend* handelen. Bewaren = beschermen, beschutten. Van Hem mag je het verwachten. Vergelijk 1 Thessalonicenzen 5:24 – *'Die u roept, is getrouw; Hij zal het ook doen.'*

'De Heer is je schaduw op je rechterhand' (Psalm 121:5 CV) – Hij is Degene Die je Zijn beschuttende schaduw geeft, Wiens schaduw op je rust. Zo dicht is Hij bij ons, dat Zijn schaduw op onze hand valt. Even onafscheidelijk als een schaduw maar zijn kan, zo is Hij. We mogen weten van en leven in zijn beschuttende nabijheid.

Hizkia bidt: *'Here der heerscharen, God van Israël (oprecht-met-Al/God/Onderschikker), die op de cherubs troont, Gij alleen zijt God over alle koninkrijken der aarde (lett.: Gij zijt het Die Alueim is, gij alleen zijt ..) ...'* Het gebed begint en eindigt met God. Hij is niet een

verre, onbekende God, maar Degene Die Zich openbaart en onder hen is.

– *Here der heerscharen* (lett.: Ieue of hosts – ‘host’ komt van een stam, die ‘plaatsen’ betekent. Die was en Die is en Die zal zijn ‘plaatst’! Nu nog in strijd – daarop duidt de naam ‘Here der heerscharen’. Te Zijner tijd zal Sion verlost worden, is Zijn lijdenstijd volbracht. Leest u Jesaja 40:1-2.

– *God van Israël* (God – Hebreeuws: Alueim; Grieks: theos = plaatter, onderschikker). Hij heeft alle macht. Dat is niet alleen een weetje, het is een feit, nee: het is belijden, wat Hizkia hier doet.

Vergelijk met wat Paulus ons in zijn brieven zegt. God is Degene Die alles op zijn plaats zet; Die dat doet in een machtig plan. Hij bereikt Zijn doel, uiteindelijk, met allen: in Zijn schepping, hier op aarde, en in het hemelse. Hij heeft alles onder controle. Hij is almachtig. Het evangelie van genade en verzoening dat Paulus te ‘herauten’ kreeg en dat wij hem na mogen spreken, toont, dat God de redder is van alle mensen. Planmatig werkt Hij naar dat doel!

Hizkia is duidelijk. God is niet te vergelijken met de goden. Hij is de God van Israël, *‘Die op de cherubs troont’*. Op de ark van het verbond, waarin de wet op de stenen tafelen geschreven ligt, troont Hij. Hij is bij Zijn volk, heeft een verbond met hen.

God heeft alles onder controle. Vgl. Psalm 121:8 – *‘Ieue Zelf zal je vertrek en je binnenkomst bewaren, vanaf nu tot de eon’* (CV). En de cherubs vervullen daarin hun rol. Niets gebeurt buiten Gods wil om. De controle erop oefent Hij uit door de cherubs, zeg maar: de uitvoerders van Zijn plan, zij hebben alles te maken met de gang van zaken op aarde, controleren de machten van het kwaad, enz. Voor het hemelse moeten we bij Paulus zijn, bijv. zijn brief aan de Efeziërs.

Israël is Gods volk. Het zal straks het zegenkanaal voor de aarde zijn. Voor Israël hebben de cherubs een speciale functie. Zij zien op het verzoendeksel, het daarop gesprende bloed waardoor Israël God kan naderen. Hizkia bidt, wat hij weet: dat het volk Gods volk is, dat

hij koning van dat volk is, niet eigenmachtig, maar in het besef dat God alles leidt.

– God is niet alleen God van Israël, maar ook over alle koninkrijken van de aarde. Hizkia gaat nog een stap verder, de kring wordt nog groter getrokken: *‘Gij hebt de hemelen en de aarde gemaakt.’* Hij is de levende God. Niet een god als de ‘stomme’ afgoden die hun volk niet konden redden, maar de levende God. Sanherib hoont Hem.

Het *‘verlos ons uit zijn macht’* van de koning is meer dan alleen een ‘verlos ons’, het is: verlos ons, opdat de koninkrijken van de aarde weten, dat Israëls God alleen God is. Vgl. Jesaja 40:5 – *‘En de heerlijkheid des Heren zal zich openbaren, en al het levende tezamen zal dit zien, want de mond des Heren heeft het gesproken.’*

Hizkia’s woorden zijn in overeenstemming met de wegen die God gaat; zoals die door Hem aan Israël zijn geopenbaard. Zijn gebed is een volledige erkenning van God. Het komt op uit een diep en echt kennen van God. *‘Gij, Here (Ieue), zijt Alueim, Gij alleen!’* Ten diepste is het een daad van aanbedding. God is degene Die alles op Zijn plaats zet, niet de koning van Assur – die doet wat God zegt.

Tenslotte

De geschiedenis van Hiskia is niet los van de werkelijkheid. Er wordt niet gezegd: vergeet je huidige problemen, maar: ga zaken zien vanuit een nieuw gezichtspunt. Het gebed verbindt degene die roept met Degene die hoort en nabij is. En hoe nabij? Dat lezen wij bij Paulus in Romeinen 8:38-39! Lees dat ter afsluiting.